

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

Μιά φορά κι' έναν καιρό ζούσε ένα όμορφο βασιλοπούλο που ήθελε να πάρη γυναίκα από βασιλικό αίμα. Έκανε γι' αυτό το σκοπό τόν γύρο όλου του κόσμου, μα δεν μπόρεσε να βρη καμμία της άρεσκείας του.

Μιά θραυιά που έβρεχε και μπουμπούνιζε, κάποιος χτύπησε την πόρτα του παλατιού. Ο γέρος βασιληάς, ο πατέρας του βασιλόπουλου, πήγε ν' ανοίξη κ' είδε μπρός του μια ωραία κόρη που φαινόταν από τ' ανάστημά της σαν βασιλοπούλα άληθινή. Τα μαλλιά και τα ρούχα της ήταν καταμουσκεμένα απ' το νερό.

Η ωραία κόρη ζήτησε να την φιλοξενήσουν για μια νύχτα.

Ο βασιληάς δέχτηκε πρόθυμα.

— Θαρρώ πως ηύραμε τή νύφη που ζητούσαμε, ψιθύρισε σέ λίγο ο βασιληάς στη γυναίκα του.

— Αυτό θα το ίδουμε σέ λίγο, του αποκρίθηκε αυτή.

Κι' ύστερα χωρίς να πη τίποτα, μπήκε στην κάμαρη του ύπνου κι' έσιαξε το κρεβάτι βάζοντας πάνω στο στρώμα ένα μπιζέλι, που το σκέπασε μ' είκοσι άλλα στρώματα μεταξωτά κι' άλλα είκοσι χνουδωτά.

Όταν απόφαγαν, η βασίλισσα ωδήγησε την ξένη στο ξοιμο αυτό κρεβάτι και την καληνύχτισε. Και την άλλη μέρα το πρωί ρώτησε τή νέα πως πέρασε τή νύχτα.

— Πολύ άσχημα! αποκρίθηκε εκείνη. Σχεδόν δεν έκλεισα μάτι απόψε! Ο Θεός ξέρει τί ήταν στο κρεβάτι μου... Κάποιο πράγμα σκληρό μ' ένωχλούσε στον ύπνο μου και μούκανε το κορμί κατακόκκινο. Τί μαρτύριο!...

Η γρηά βασίλισσα μόλις άκουσε αυτά τα λόγια κατάλαβε άμέσως πως ήταν άληθινή βασιλοπούλα ή νέα, άφου ένοιωσε ένα μπιζέλι κρυμμένο κάτω από είκοσι στρώματα μεταξωτά κι' άλλα είκοσι χνουδωτά. Ποιά άλλη γυναίκα μπορούσε νάχη τόσο ντελικάτο κορμί;

Τήν ίδια μέρα λοιπόν γίνηκε ο γάμος της με το βασιλόπουλο στο παλάτι και το μπιζέλι φυλάχτηκε στο μουσειο της πολιτείας.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ο άββās ντε Μποναθενοού είχε διατηρήσει τόν εϋθυμο χαρακτήρα του ως τήν τελευταία στιγμή της ζωής του. Λίγη ώρα πριν πεθάνη, διάταξε και του πήγαν μια σιδερένια νεκρική κάσση, τήν όποια είχε φροντίσει να παραγγείλη ο ίδιος λίγες μέρες πριν.

— Ίδου ή τελευταία μου... ρεντιγκότα! είπε δείχνοντάς τήν στους φίλους του.

Και γυρίζοντας σ' έναν υπηρέτη του, από τόν όποιο, φαίνεται, δεν ήταν πολύ ευχαριστημένος, επρόσθεσε:

— Αυτήν τουλάχιστον, ελπίζω ότι... δεν θα μου τήν κλέψης!

Ο δικηγόρος και θεατρικός συγγραφέας ντε Μοράν αντίκρυσεν έπίσημο θάνατο με έξαιρετική ψυχραιμία.

Λίγες στιγμές πριν πεθάνη, θέλησε να συντάξη τήν διαθήκη του. Φώναξε λοιπόν τόν γραμματέα του, για να του τήν υπαγορεύση. Τήν υπηγόρευσε όμως με τέτοιο κωμικό τρόπο, μεταχειριζόμενος τόσο άστεϊες έκφράσεις, ώστε οι παριστάμενοι δεν μπορούσαν να κρατηθούν από τα γέλια!...

Και όμως ο θάνατός του ήταν εκεί πλάι του... Ο Μοράν ψυχορραγούσε!...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Ο μικρός Ζάν φυλλομετρᾶ ένα λεξικό στο γραφείο του πατέρα του και έξαφνα έρωτα:

— Μπαμπᾶ, τί θα πη: Χριστόφορος Κολόμβος (1426 — 1492);

— Είναι ασφαλῶς τὸ νούμερο του τηλεφώνου αυτού του κυρίου, παιδί μου, άπαντᾶ ο άφηρημένος πατέρας.

Ο Κάν συναντᾶ τόν Λεβύ στο δρόμο.

— Δεν ξέρω τί να κάμω, Λεβύ, να πάω να λουστῶ ή όχι;

— Και τί σ' έμποδίζει; Είναι σπουδαίο πράγμα ένα λουτρό;

— Ένα λουτρό, βέβαια, όχι. Άλλά άμα αρχίση κανείς, του κολλάει ύστερα ή κακή συνήθεια.

Ένω ο χειρουργος έτοιμάζει τὸ χλωροφόρμιο που θα μεταχειριστή για τήν έγχείρησι, ο άρρωστος βγάξει τὸ πορτοφόλι του και αρχίζει να μετρᾶ χρήματα.

— Αφήστε τα τώρα αυτά, λέει ο χειρουργος. Πληρώνετε ύστερα.

— Μα δεν είναι για να πληρώσω, άπαντᾶ ο πελάτης, αλλά άφου θα με άποκοιμήσετε θέλω να ξέρω άκριβῶς τί χρήματα έχω άπάνω μου!...

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

Ήσυχη νυχτιά, γλυκειά, καθάρια,
Κύματα τριγύρω δροσερά,
Λάμπουν τᾶστρα σαν μαργαριτάρια,
Χίλια κατρεφτίζονται φεγγάρια
Κάτω μέσ' στ' άκοίμητα νερά.

Τήν καρδιά τὸ κύμα νανουρίζει
Κι' άπαλᾶ τόν πόνο μας κοιμίζει,
Και ή αύρα εϋθυμη δροσιζει
Τὸ κορμί που είχε κουρασθῆ.

(Κατά τὸ δανικόν τὸς Hejberg)

Μετάφρ. Ν. Ι. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Ένας Έβραϊός προσέφερε κάποτε στη βασίλισσα Έλισάβετ της Άγγλίας ένα υπέροχο μαργαριτάρι, ζητώντας

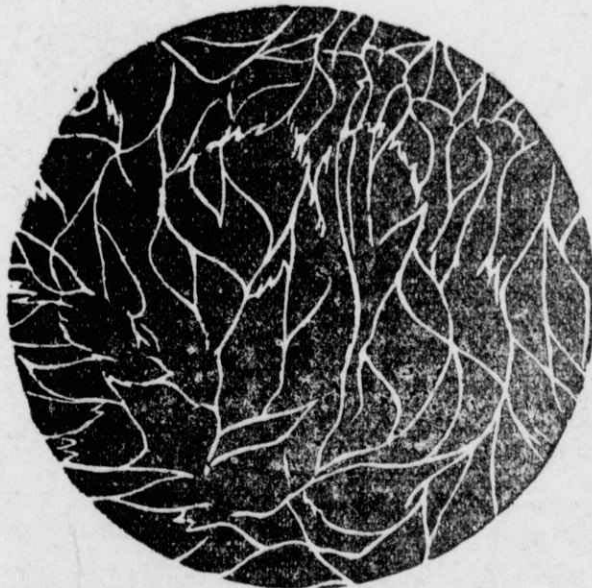
γι' αυτό τὸ ποσόν τῶν είκοσι χιλιάδων λιρών στερλινῶν. Η βασίλισσα όμως δεν θέλησε να τὸ αγοράση, γιατί δεν έκρινε ὀρθὸ να δώση τόσα χρήματα για ένα αντικείμενο που δεν θα τῆς χρησίμευε σε κανένα πρακτικό σκοπό.

Όταν τὸ έμαθε αυτό ο Λονδρέζος τραπεζίτης Γκρέσαμ αγοράσε τὸ μαργαριτάρι χωρίς να παζαρέψη διόλου και κάλεσε τόν Έβραϊό να δειπνήσουν μαζί. Κατά τήν διάρκεια του δείπνου διάταξε να του φέρουν τὸ... γουδι κι' όταν του τὸ έφεραν, έρριξε μέσα σ' αυτό τὸ μαργαριτάρι και τὸ... κοπάνισε!

Κατόπιν έμάζεψε τὰ θρύψαλά του και τάρριξε μέσα σ' ένα ποτήρι γεμάτο κρασί, τὸ όποιο και ήπιε μονορρούφι... εις υγείαν «της Α.Μ. της Βασίλισσης». Γυρίζοντας κατόπιν στον κατάρπηκτο Έβραϊό, του είπε:

— Τώρα μπορείτε να διαδώσετε παντού ότι ή βασίλισσα της Άγγλίας, αν ήθελε, θα μπορούσε ν' αγοράση τὸ μαργαριτάρι σας, εφόσον έχει υπηκόους που μπορούν και τὸ πίνουν στη υγεία της!...

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Μέσα σ' αυτόν τόν μαύρο κύκλο με τις μεσοδεμένες λευκές γραμμές υπάρχει ένα ζωο τῆς ερήμου. Για να τὸ βοήτε πρέπει να μαρτίσετε τις άχρηστες γραμμές και ν' αφήσετε τις λευκές που εικονίζουν τὸ ζωο. Έμπρός λοιπόν, Δεν είναι και πολύ δύσκολο τὸ πράγμα.